

четврто херойство, ватру и жаръ као србско и т. д. и да опетъ све ове свойствености и преимущества изъ єдногъ извора теку и у єдној горећој точки народногъ развияня сѣдиняваю се. Шта є Полякъ Казимиръ Бродцински (Pisma Rozmaite, w Warszawie 1830. Tom. 1. S. 17) у общте о народима у Европи казао, то се може поединце и о славянскимъ племенама и нарѣчїяма казати: „књижевной повѣстници нашегъ времена ми смо по већој части дужни благодарити за оне лепе черте нашегъ времена, да сви народи свою важность узаймно познаю, да њихъ различность неодцепљива, нити єдне предъ другима понижава; да сваки народъ, што є изображенїи, тимъ се више обвезанимъ осећа заслуге и собственности другїй почитовати и њинову особеность цѣнити.“

§. 17.

Спољашня припятствїя ове Узаймности.

Ова су припятствїя двогуба: сь туђе стране и сь наше стране. Кодъ европейски народа владаю јошть млога предрасуждения и предпријата мнѣнїя о Славянима, они имаю често зазоръ и стра одъ њи, коє обштой овой Узаймности на путъ стати могу. Како јошть млоги не-Славянски списатели о Славянима и њиновомъ єзiku мисле, и јавно пишу,